

PREGNANCY AND MATERNITY IN ADOLESCENCE: BACKGROUND, CONSEQUENCES, PREVENTION AND INTERVENTION

Maria Rodica Iacobescu

Lecturer, PhD., „Ștefan cel Mare” University of Suceava

Abstract: Pregnancy and motherhood during the teenage years are two interconnected phenomena, frequently approached in scientific studies and social policies, due to the great impact that they have on the young families (single or both parents), and on the whole community and society level. The major predictors of teenage pregnancy refer to individual, domestic and vicinity factors, also to contextual factors such as race, ethnicity and society. The most important consequences that the teenager has to suffer include socioeconomical and professional integration problems, and for the child, problems related to health and education. Reducing the number of pregnant teenagers is possible by creating and implementing prevention and intervention programs. In order to prevent the abandonment of children born of teenage mothers, the involvement of the social protection services is necessary. An important role in this process is played by the Maternal Centers.

Keywords: teenage, pregnancy, maternity, child, Maternal Center

1. Introducere în problematica maternității timpurii

Problema sarcinii și maternității la adolescente suscită atât interesul teoreticienilor preocupați să explice cauzalitatea și implicațiile acestui fenomen, cât și preocuparea concretă a profesioniștilor din domeniul asistenței sociale de a oferi, prin serviciile de protecție socială, suportul necesar mamei minore pentru a-și putea îndeplini rolul parental, încercându-se astfel prevenirea abandonului copilului. Numeroase studii de specialitate, centrate pe tema maternității la tinerele mame, atrag atenția asupra faptului că există riscuri majore asupra evoluției ulterioare a acestora, pornind de la un nivel scăzut de școlarizare și un acces redus pe piața muncii și ajungând la dezavantaje socioeconomice considerabile, care pot duce la sărăcie, cu toate consecințele sale asupra noii familii monoparentale sau biparentale.

Deși termenii de sarcină, naștere și părinte sunt utilizați adeseori în mod imprecis, există anumite diferențe între ei. O anumită parte a sarcinilor la adolescență ajung la termen și se sfârșesc printr-o naștere, dar o mare parte dintre ele sunt întrerupte prin avorturi. Uneori, se poate întâmpla ca o adolescentă să nască un copil mort ca urmare a unui avort. Maternitatea „apare doar dacă sarcina are ca rezultat nașterea și dacă tinerii părinți își asumă responsabilitățile îngrijirii și susținerii copilului” (Adams și Berzonschi, 2009, p. 463). Cel mai ridicat procent dintre sarcinile adolescentelor îl constituie sarcinile nedorite.

Graviditatea adolescentelor este un subiect care a dat și dă naștere unor interpretări diverse, care au, totuși, un nucleu comun și anume faptul că întotdeauna este prezentată ca fiind o problemă medicală și socială. Specialiștii în sănătate atrag atenția asupra complicațiilor medicale pe care le presupune sarcina prematură atât asupra organismului în creștere și în formare al adolescentei, cât și asupra riscurilor la care este expus copilul. Anchetele medicale desfășurate în ultimele două, trei decenii au arătat că, în condițiile unui nivel socioeconomic și a unui statut matrimonial identic, sarcina la adolescență este identică cu cea a femeilor mai mature. Cu toate acestea, sarcina la adolescență este abordată critic, datorită dificultăților sociale pe care maternitatea precoce le poate induce pe termen scurt și lung. Sunt evidențiate riscurile psihosociale, dificultățile psihoemoționale, condițiile de viață,

inadaptarea socială, ruperea legăturilor familiale, abandonul școlar, monoparentalitatea, maltratarea copilului și chiar infanticidul (Goyette și colab., 2009). Toate aceste riscuri invocate fac ca sarcina și maternitatea la adolescență să fie considerate ceva patologic, neîncadrându-se în normele sociale acceptate într-o anumită societate (Fraser et al, 1995 ; Fergusson și Woodward, 1999).

Data fiind complexitatea adolescenței ca perioadă de trecere de la copilărie la vârsta adultă tânără, cu toate modificările fizice, fiziologice, cognitive, emoționale pe care le presupune, numeroși specialiști consideră că organismul adolescentelor nu este încă pregătit să aducă pe lume copii și că, la această vârstă, mamele sunt imature, nu au aptitudini parentale și nu au autonomia, mai ales financiară, necesară creșterii unui copil. „Sănătatea sexuală și reproductivă a adolescenților ca parte componentă a sănătății individului are o importanță deosebită pentru dezvoltarea capitalului uman și reproducerea populației, asigurând, împreună cu o educație performantă, bunăstarea și creșterea productivității, ceea ce, la rândul său, contribuie la dezvoltarea socioeconomică sustenabilă, ameliorarea calității vieții. Investițiile în sănătatea adolescenților de astăzi constituie investiții în forța de muncă, părinți și cetățeni de mâine” (Găgăuz, 2015, p. 4).

Potrivit altor studii (Le Van, 2006, p. 226-232), există adolescente pentru care sarcina și maternitatea reprezintă nevoia uriașă a adolescentelor de a se identifica cu femeia matură, de a accede la identitatea de femeie și mamă, pentru a intra în rândul adulților. Pentru unele dintre ele, maternitatea poate fi ultima soluție la deriva propriei existențe, poate însemna accesarea la un statut social minimal, poate fi o șansă pentru a înainta în viață gășind în copil forța necesară pentru a face aceasta. După cum se poate observa, maternitatea la adolescență este adesea un răspuns la probleme de ordin social, familial sau existențial, având propria sa logică care nu corespunde cu cea impusă de normele sociale.

Problema comportamentului sexual la adolescență, precum și cea a sănătății reproducerii la această vârstă au fost influențate în ultimele zeci de ani de o serie de factori precum pubertatea precoce, creșterea vârstei la căsătorie, aderarea la valori venite odată cu globalizarea, noile tehnologii de comunicare în masă, migrația, reducerea ponderii familiilor extinse, creșterea numerică a familiilor monoparentale. Vechile tradiții care nu încurajau relațiile sexuale înainte de căsătorie au pierdut terenul, sexul premarital în rândul adolescenților și al tinerilor fiind ceva obișnuit, fapt ce implică consecințe serioase cu privire la sănătatea reproducerii și la apariția sarcinilor nedorite.

2. Antecedentele sarcinii la adolescente

Factorul determinant al sarcinii la adolescență îl constituie, firește, relațiile sexuale. Cercetările în acest sens se axează pe indicatori precum vârsta începerii vieții sexuale, frecvența relațiilor sexuale, numărul de parteneri, folosirea mijloacelor de contracepție.

Influențele individuale

Cea mai mare parte a cercetărilor dedicate fenomenului mame adolescente s-a focalizat asupra factorilor de mediu, contextuali, dar există și studii axate pe rolul geneticii și al eredității sau pe importanța apariției premature a pubertății. Astfel, s-a constatat existența unor corelații între vârsta primei menarhe a mamei și fiicei, dar și o corelație între vârsta timpurie a mamelor la primul raport sexual și începerea precoce a vieții sexuale la fiii și fiicele lor. „Modelele genetice comportamentale ale vârstei primului raport sexual sunt prezise de influențele mediului diferit, care indică faptul că influențele genetice explică unele schimbări atât în debutul primului raport sexual timpuriu, cât și în cel întârziat” (Adams și Berzonschi, 2009, p. 465).

Alți cercetători au constatat prezența unei legături între dezvoltarea pubertară timpurie, vârsta primului raport sexual și sarcină, și s-a sugerat că „dezvoltarea pubertară timpurie este asociată cu experiențe timpurii în relațiile intime, inclusiv cu o implicare

sexuală cu un număr mai mare de parteneri și o probabilitate mai ridicată a sarcinii la adolescente” (*ibidem*, p. 465).

Mediulfamilial

Familia exercită o serie de influențe asupra riscului de apariție a sarcinilor la adolescente prin transmiterea ereditară a unor anumite caracteristici descrise anterior, prin procesele familiale sau practicile parentale, precum și prin trăsăturile de familie contextuale și structurale, ca de exemplu educația părinților, statutul lor marital, numărul de frați.

Numeroși cercetători au analizat relația dintre riscul apariției sarcinii la adolescente și anumite variabile ale relației părinte-copil: atașamentul copilului față de părinții săi, căldura părintească, sprijinul, apropierea dintre părinte și copil (Miller, Benson și Gailbraiht, 2000, în *ibidem*, p. 466). Rezultat a două decenii de cercetări (1980-2000), studiul lui Miller și colaboratorii săi evidențiază rolul atitudinilor și valorilor parentale în legătură cu relațiile sexuale ale adolescentelor în creșterea sau diminuarea riscului de apariție a sarcinii la adolescente. Influența factorilor familiari a fost confirmată și de alte studii (Pereira și colab., 2005, p. 655-671) care au efectuat o analiză comparativă între un grup de 57 de adolescente gravide și altul de 81 de adolescente fără experiența gravidității, și au arătat că un nivel mai scăzut de protecție maternă și de suport emoțional paternal, precum și prezența unui istoric matern al sarcinii timpurii sunt semnificativ asociate cu dezvoltarea unei sarcini la vârsta adolescenței.

O relație apropiată și caldă între mamă și fiică este asociată cu amânarea relației sexuale a fiicei. Supravegherea copiilor de către părinți duce la reducerea riscului sarcinii, datorită unui debut sexual mai târziu și a unui număr mai scăzut de parteneri sexuali, dar un control maternal intruziv al adolescentelor este corelat cu un comportament de risc ridicat printre adolescentele active sexual. Studiile care au investigat relația dintre comunicarea părinte - copil și riscurile sarcinii la adolescență au arătat că nu există un efect simplu, direct, deoarece conținutul comunicării părinte copil, frecvența și calitatea variază în mare măsură, fiind influențate și de comportamentul copilului. „Apropierea dintre părinte și copil este asociată cu : atitudinile tinerilor în ceea ce privește sexul, sentimentele de depresie, controlul motivației, activitățile prosoziale și academice, folosirea de substanțe și legătura cu congenerii activi sexuali, toate acestea fiind raportate la comportamentul sexual al adolescenților și la sarcină” (Adams și Berzonschi, 2009, p. 467).

Jacard, Dittus și Gordon (1996, *idem*) au investigat modul în care valorile și atitudinile părinților cu privire la sex și sarcină transmise copiilor, îi ajută să prevină sarcina fie prin abținerea sexuală, fie prin folosirea anticoncepționalelor și au ajuns la concluzia că acestea sunt mai eficiente atunci când există apropiere și căldură părintească. Alte studii evidențiază influențele contextuale ale familiei, cum ar fi cele exercitate de statutul marital al părinților și frații sau surorile mai mari. S-a conchis că acei copii care au fost crescuți de un părinte singur își încep viața sexuală mai repede, datorită atitudinilor sexuale mai permissive ale părintelui. Acest fapt poate explica riscul de a rămâne însărcinate la fetele crescute în familii monoparentale. Faptul de a avea surori mai mari, care și-au început timpuriu viața sexuală sau au rămas însărcinate la adolescență, prezintă, de asemenea, un risc crescut pentru apariția sarcinii. Numeroase studii recente au arătat că adolescentele care au experimentat situația de abuz sexual în copilărie prezintă un risc mai ridicat de a avea o sarcină, din cauza relațiilor sexuale benevole și prin folosirea inconsecventă a anticoncepționalelor.

Influența partenerului

Potrivit lui Sundby și colab. (1999, p. 11-19.), utilizarea sau nefolosirea contracepției pare să depindă de comunicarea între parteneri. Dificultățile asociate discuțiilor despre sexualitate și contracepție, timiditatea, lipsa experienței, credința că utilizarea prezervativelor reduce aspectele romantice, sunt factori care pot influența eșecul contracepției.

În studiul realizat de Herbigniaux și Thai (2005, p. 44), printre motivele legate de neutilizarea prezervativelor, 41,8% dintre tineri (fete și băieți) menționează încrederea în partener și 33,1%, disconfortul față de partener. Jewell și colab. (2000, p. 522-528) au observat că atașamentul emoțional pentru partenerul lor este invocat, destul de frecvent, de unele tinere, pentru a explica comportamentul lor de asumare a riscurilor. În relațiile pe termen lung, contracepția nu a fost folosită în mod constant. Dacă sondajul efectuat de Herbigniaux și Thai (2005) arată importanța participării partenerului în abordarea contracepției pentru evitarea sarcinii, Davies și colab. (2003, p. 55-62,) observă că există situații în care partenerul poate să influențeze dorința tinerei de a rămîne însărcinată, deoarece el își dorește asta.

Influențele congenerilor

Rețeaua socială a prietenilor adolescenți poate juca un rol pozitiv sau negativ în utilizarea contraceptivelor și apariția sarcinii. Studiul realizat de Herbigniaux și Thai (2005, p. 44), axat pe motivația adolescenților cu privire la utilizarea mijloacelor contraceptive, evidențiază că 37,4% dintre tineri (fete și băieți) menționează importanța discuțiilor cu prietenii cu privire la acest subiect. Pe de altă parte, Pereira et al. (2005, p. 655-671) observă că un nivel mai scăzut de socializare, o rețea slabă de prieteni sunt semnificativ asociate cu posibilitatea de apariție a unei sarcini în timpul adolescenței.

Congenerii exercită patru tipuri de influențe care pot duce sau nu către un comportament riscant. Cea mai cunoscută formă de influență, presiunea congenerilor este exercitată mai mult de cunoștințe și nu de prieteni apropiați și ea poate duce la încurajarea activității sexuale precoce și la sarcină timpurie. Al doilea tip de influență este modelarea din partea congenerilor, dar aceasta este dificil de studiat, dat fiind faptul că sexualitatea și sarcina sunt preocupări intime. „Eder a descris lecțiile jucăușe de învățare în grupuri mici de adolescente, pe măsură ce acestea abordează și flirtează cu băieții doriți din școală. Cercetătorii au stabilit o legătură între riscul de a începe mai devreme viața sexuală și sarcina timpurie în cazul preadolescenților care locuiesc împreună cu adolescenți care sunt activi sexual sau cu surori însărcinate (Cox, Emans și Bithoney, 1993, p.138-142; East, 1996, p. 267-282). Televiziunea prezintă o altă potențială sursă de modelare a sexualității adolescenților determinându-i să se comporte într-un anumit fel în situații intime (Children Now and the Kiser Family Foundation, 1996, în Adams și Berzonschi, 2009, p. 469).

Alt gen de influență face referire la comportamentul obișnuit și la așteptările adolescenților, pe care aceștia trebuie să le confirme pentru a obține acceptarea prietenilor. Percepțiile adolescenților în legătură cu viața sexuală a congenerilor a fost puternic asociată cu relațiile sexuale ulterioare ale acestora. Atitudinile pozitive ale prietenilor în ceea ce privește relațiile sexuale au fost asociate cu atitudinile pozitive ale adolescenților în legătură cu acest subiect și cu comportamentul lor sexual actual. Dimpotrivă, faptul de a avea prieteni cu așteptări educaționale mari și cu note bune duce la șanse scăzute de a se înregistra sarcini la vârste fragede.

Al patrulea tip de influență se referă la crearea ocaziilor de a se implica în relații sexuale. În grupuri se practică întâlnirile de la vârste fragede și este mult mai probabil ca adolescenții să aibă activități sexuale de timpuriu. Unele grupuri par să aibă o influență deosebită ca urmare a relațiilor sexuale la vârsta adolescenței, legată de popularitate și creștere de statut.

Cartierul

Rolul comunității în apariția sarcinii la adolescență se referă la un context social care permite și încurajează sau, dimpotrivă, interzice și descurajează o multitudine de comportamente la adolescență. Acest context se referă la condițiile sociale, economice și

educative, dar și la existența și activitatea unor instituții sociale, religioase, economice și politice. Apartenența la un cartier se asociază cu un anumit statut socioeconomic „definit de locuință, nivelul venitului și al sărăciei, precum și nivelul de realizare educativă” (*ibidem*, p.470), care influențează în mod egal atât fetele, cât și băieții. Șomajul ridicat în cartier este un predictor consistent al probabilității de paternitate adolescentină și are o influență nefastă asupra adolescentelor. În comunitățile care oferă puține oportunități de angajare, adolescentele se arată a fi mai puțin motivate să întârzie trecerea la activitatea sexuală (*idem*).

Rasa/etnia și statutul socioeconomic

Așa cum arată numeroase studii (Ventura și colab., 1996, în *ibidem*, p. 470), sarcina și maternitatea la vârsta adolescenței variază mult de la o rasă la alta și la nivelul grupurilor etnice. Aceste diferențe rasiale, etnice sunt corelate cu statutul socioeconomic scăzut al unor grupuri etnice și rasiale, dar nu există explicații universale valabile pentru diferențele rasiale și etnice referitor la sarcină și natalitate. Pe lângă această explicație, s-a arătat că există unele culturi care manifestă mai multă toleranță la nașterea la adolescente și față de o sexualitate timpurie. „Nașterea la vârsta adolescenței poate fi în strânsă legătură cu expectațiile scăzute la unele grupuri rasiale/etnice, spre deosebire de sărăcie, renunțarea la școală sau oportunitățile unui loc de muncă în cartier.” (*ibidem*, p. 471).

Pentru multe adolescente ce aparțin unor grupuri etnice (africane, rome, magrebiene), sarcina este o confirmare a capacității de procreare, este un ritual de trecere de la copilărie la lumea adulților (Seince, Pharisien, Uzan, 2003, p.212).

3. Luarea deciziei și soluționarea situației în legătură cu sarcina la adolescente

Începerea timpurie a vieții sexuale și neluarea unor măsuri contraceptive duc adesea la apariția sarcinii la adolescente. De cele mai multe ori, această sarcină este una nedorită, iar adolescenta, uneori și partenerul ei sau părinții, sunt puși în situația de a alege între trei variante: să întrerupă sarcina printr-un avort, să ducă sarcina la termen și să dea copilul spre adopție, sau să fie părintele copilului.

Decizia poate fi influențată de o multitudine de factori precum: atitudinile personale și familiarizarea în legătură cu avortul, calitatea de părinte și adopția, influența sau presiunea unor persoane importante, de exemplu, părinți și parteneri, accesul și utilizarea consilierii în legătură cu sarcina, adopția, avortul și serviciile prenatale, factorii legați de mediul socioeconomic, dar și culturali.

Motivul principal pentru care numeroase adolescente aleg avortul este acela că doresc să păstreze secret faptul că au experimentat viața sexuală și implicațiile acesteia. Alte motive menționate se referă la lipsa posibilităților materiale, la modul în care un copil la această vârstă ar afecta planurile de viață ale adolescenților, la felul în care calitatea de părinte ar interfera cu școala sau munca, sau ar modifica relațiile cu familia de origine. Un motiv solid îl constituie instabilitatea relației dintre adolescentă și partenerul ei, neasumarea de către acesta a vreunei responsabilități. În ceea ce privește influența exercitată de membrii familiei asupra deciziei de a face avort, studiile au evidențiat că surorile recomandă avortul, o mare parte din mame susțin ducerea sarcinii până la capăt, pe când tații au o influență nesemnificativă.

Influențate de pozițiile anti-avort ale celorlalți oameni din mediul familial sau comunitar (Tabberer și colab., 2000, citată în Arai, 2003, p.119-216.), unele adolescente însărcinate manifestă reticență față de întreruperea sarcinii. Cele mai multe fete din studiul Arai justifică respingerea avortului în România, referindu-se la credințele lor "pro-viață", insuflăte de valorile creștine.

Într-un studiu calitativ pe 34 de tinere cu vârsta între 16-20 de ani, Jewell și colab. (2000, p. 522-528) au arătat existența unor corelații între statutul socio-economic și atitudinile față de sarcină și avort ale adolescentelor. Comparativ cu femeile tinere din

mediile avansate din punct de vedere socio-economic, care consideră că maternitatea precoce ar fi o piedică în calea dezvoltării personale și profesionale, cele din medii defavorizate nu agreează avortul ca soluție la problema sarcinii lor și chiar se simt obligate să demonstreze, în ciuda vârstei, că sunt mame capabile.

Atunci când adolescentele însărcinate decid să ducă sarcina la termen și să încredințeze spre adopție copiii născuți, s-a constatat că această decizie este în legătură cu rasa, educația, nivelul veniturilor, aspirațiile legate de educație și carieră. Privitor la relația dintre vârsta mamei și decizia de a da copilul spre adopție, studiile sunt contradictorii în această privință, unele susținând că preadolescentele sunt mai dispuse să ia această decizie, altele, dimpotrivă, arată că tinerele din stadiul adolescenței prelungite au tendința de a renunța la copil în proporție mai mare decât mamele mai mici. Dacă au o educație mai bună și obiective profesionale, e posibil ca adolescentele mame să plaseze copiii spre adopție și apoi să folosească anticoncepționalele pentru a preveni apariția altei sarcini nedorite. Un rol hotărâtor îl are și influența exercitată de persoanele importante din viața adolescenței. Dacă mama sau prietenul preferă adopția, este mult mai probabil ca adolescenta să renunțe la copil în favoarea adopției. Acele tinere care cred că au mai multe șanse de a se realiza în viață fără un copil care necesită îngrijire permanentă, au tendința de a a-și da copilul spre adopție, iar cele care cred că a fi mame le va oferi oportunități mai bune, probabil vor alege să-l păstreze.

Rolurile și vârsta tatălui

În general, se crede că, de regulă, partenerii adolescentelor sunt tot adolescenți. Studiile arată însă că mulți dintre ei sunt adulți și că numai un sfert dintre ei au sub 19 ani. Unele cercetări au descoperit că este mai puțin probabil ca fetele care au o relație cu un bărbat adult să utilizeze contracepția decât cele care au o relație cu adolescenți, iar posibilitatea de a avea o sarcină nedorită este mai mică la fetele cu parteneri adulți. Acești bărbați adulți care au copii cu adolescente prezintă unele deosebiri comparativ cu cei de vârstă lor care au relații și copii cu femei tinere sau mature. Este posibil să aibă un nivel de educație scăzut, să fie șomeri, dar pot să se afle și pe o treaptă superioară în ierarhia profesională.

Cea mai mare parte din adolescentele care decid să devină mame nu se căsătoresc cu partenerul lor și rămân singure având responsabilitatea creșterii și îngrijirii copilului, formând familii monoparentale aflate, de cele mai multe ori, în dificultate.

3. Consecințele sarcinii și nașterii copiilor în adolescență

Impactul asupra vieții adolescentelor

În discursurile actuale, sarcina și maternitatea precoce sunt adesea descrise ca fiind problematice și patologice. Acest portret al parentalității precoce provine din numeroase studii care au scos în evidență consecințele negative asupra adolescentelor și copiilor lor. Există însă și alte cercetări care au arătat modul în care o parte din adolescente, unele ajutate de partenerii lor, de părinți sau de serviciile sociale au reușit să-și asume și să se integreze în noul lor rol de părinte. Chiar dacă există anumite stereotipuri privind vârsta la care este potrivit ca o femeie să devină mamă, mamele adolescente nu mai sunt stigmatizate ca acum câteva decenii și multe dintre ele beneficiază de sprijinul familiei și al comunității, cărora le aparțin.

Aceste modele de reușită sunt reduse numeric în comparație cu modelele în care mamele adolescente se confruntă cu probleme de adaptare la maternitate, neavând susținerea familială postnatală. Ele au dificultăți legate de inserția socială și sunt cele care nu au apelat la serviciile de sănătate și la cele sociale, la programele de ajutor existente. În comparație cu femeile mai mature, mamele adolescente sunt mai susceptibile de a avea un număr mai mare de experiențe negative la vârsta adultă în cea ce privește sănătatea fizică și psihică, izolarea socială și familială și sărăcia. Absența susținerii financiare din partea tatălui copilului, dar și din partea familiei de origine, face ca aceste mame să ajungă beneficiare ale sistemului de

protecție socială și să trăiască, probabil, în sărăcie. Tinerile mame au adesea un nivel scăzut de educație, ceea ce face ca oportunitățile de a-și ameliora condiția socio-profesională să fie reduse, perpetuându-se astfel dependența de ajutorul social. Ele au o probabilitate mare de a abandona școala, dar există și situații în care o pot continua datorită sprijinului oferit de familie, mai ales când bunica preia rolul matern al fiicei sale. „Maternitatea timpurie tinde să întrerupă perioada îndelungată a educației și instruirii necesare în societățile dezvoltate pentru autosuficiența adultului. Pruncii și copiii născuți de mame adolescente se vor confrunta cu dezavantaje cognitive, sociale și economice. Maternitatea la adolescente impune de asemenea o povară financiară semnificativă asupra familiilor extinse și societății, prin diferite forme de asistență publică” (Adams și Berzonsky, 2009, p.461).

Numeroase studii s-au ocupat de starea de sănătate psihică și fizică a mamelor adolescente, arătând că pot avea probleme de sănătate mentală, îndeosebi simptome depresive. „Din cauza vârstei biologice fragede a mamei și a condițiilor psihosociale și fizice în care decurge sarcina, pot apărea probleme medicale. Îngrijirea prenatală este foarte importantă și multe mame adolescente, dacă nu au suport din partea familiei, sunt expuse riscului de a nu beneficia de ea. Organismul adolescentei fiind într-o continuă dezvoltare, afecțiunile relaționate cu sarcina sunt: traumatisme la nivelul coloanei vertebrale și al oaselor pelvine, anemie, malnutriție, hemoragie postnatală, probleme psihoemoționale apărute din cauza modificărilor hormonale. Corpul adolescentei însărcinate este un corp între copil și adult, care poartă în el un alt copil și, din acest motiv, manifestările fizice, psihice și emoționale sunt mai accentuate decât la mamele de vârstă adultă” (Iacobescu, în Neamțu, coord., 2016, p.53).

Depresia post partum apare, după naștere, la cele mai multe adolescente fără susținere din partea familiei, afectând numeroase femei, indiferent de vârstă. Simptomele tipice acestei afecțiuni sunt: „tulburări de somn, lipsa dispoziției, neliniște și iritabilitate, anxietate nejustificată față de starea copilului, neliniște și agitație” (Șerban, 2005, p.91). O tulburare mult mai gravă decât depresia postnatală este psihoza post-partum, puerperală, care se manifestă prin halucinații auditive și vizuale și necesită tratament psihiatric, pentru că mama poate ajunge să-și abuzeze fizic copilul, punându-i viața în pericol.

Emoțional, sarcina la orice vârstă, dar mai ales la adolescență, este o „perioadă de multiple conflicte atât la nivel intern (conflictul intrapersonal – din conștiința femeii gravide), cât și la nivel extern (conflictul interpersonal – în relația cu ceilalți membrii ai familiei și cu ceilalți actori sociali)” (Adams și Berzonsky, 2009, p.461). „Datorită modificărilor hormonale care apar în timpul sarcinii, adolescenta poate trece printr-un registru foarte încărcat de stări emoționale care pot merge de la o extremă la alta: unele se simt mai izolate, singure, altele se trezesc că sunt mai absente, mai puțin preocupate decât de obicei de unele discuții pe care altădată le-ar fi considerat interesante” (*idem*).

Așa cum arată Cojocar (2002, p. 63-66), tînăra mamă poate avea temeri că nu ar fi în stare să-i ofere suficientă dragoste copilului, s-ar putea îndoi de propria sa maternitate, s-ar putea teme pentru copilul său, ar putea fi îngrijorată că nu va fi susținută de partener și de familia ei, că nu va primi sprijin moral pentru creșterea și îngrijirea copilului. Ei îi este frică și de posibilitatea de a transmite unele boli copilului său (*ibidem*, p.70-71), dar și de momentul aducerii pe lume a copilului.

După naștere, este esențial să se dezvolte legătura mamă -copil, dar, deși unele dintre mamele adolescente par să se obișnuiască cu noua lor condiție, investiția în relația cu propriul copil este marcată de instabilitate. Ele au adesea o bună capacitate de a se juca cu copilul lor, însă pot fi mai rigide decât celelalte mame în lor convingerile de genul: "este înfometat", "trebuie să doarmă", etc., iar acest comportament seamănă mai degrabă cu cel al unei fete care se joacă cu o păpușă. De asemenea, ele pot percepe copilul fie „ca o consolă, fie ca un

țap ispășitor, responsabil pentru nenorocirile sale. Prin urmare, este esențial să se asigure că fetița poate fi ajutată să își asume rolul de mamă” (Seice, Pharisien și Uzan, 2003, p.223).

Din perspectivă socială, așteptarea copilului poate fi o sursă de emoții și sentimente negative pentru adolescența care va deveni mamă, atunci când apar condiții sociale nefavorabile cum ar fi nelegitimata sarcinii, nedefinirea clară a statutului marital, un partener abuziv sau cu tulburări de comportament, lipsa unei locuințe pentru mamă și copil, situație financiară și materială precară” (Șerban, 2005, p. 96). Numeroase mame adolescente rămân necăsătorite și fără sprijin financiar din partea tatălui copilului, pentru că pensia alimentară nu poate fi plătită de către acesta sau sumele fixate de tribunal sunt adesea insuficiente.

Efecte asupra copilului

O altă problemă subliniată în literatura de specialitate este cea legată de copiii mamelor adolescente. Se presupune adesea că acești copii vor avea o viață dificilă, pentru că ei intră într-un cerc vicios în interiorul căruia se conjugă un ansamblu de stigmat: carențe afective, absența valorilor morale, fragilitatea capitalului financiar și uman și probleme de sănătate. Într-o oarecare măsură, toate aceste dezavantaje sunt prezente în numeroase familii monoparentale, dar și în unele familii biparentale. Cel mai mare pericol pentru copil este posibilitatea ca acesta să fie abandonat, mai ales dacă mamele minore sunt vulnerabile economic. Înainte de naștere, multe mame adolescente se gândesc la copil ca la o jucărie, însă, odată confruntate cu un copil real care are propriile sale nevoi, conștientizează că responsabilitățile le depășesc posibilitățile. Abandonul copilului poate avea consecințe dramatice asupra dezvoltării sale ulterioare.

O altă problemă extrem de gravă este mortalitatea în rândul copiilor adolescentelor. Numeroși copii se nasc prematur sau cu diferite probleme de sănătate, datorită faptului că mamele nu au avut acces la servicii medicale prenatale. „Problemele medicale de la naștere provocate de greutatea redusă se referă la riscuri crescute de moarte subită, orbire, surzenie, probleme respiratorii cronice, retard mental, boli mentale și paralizie cerebrală. Pe măsură ce cresc, copiii care au avut o greutate mică la naștere sunt mai predispuși la boli precum dislexia și hiperactivitatea” (Adams și Berzonschi, 2009, p. 483).

Nașterea la adolescență are efecte negative și asupra modului de alimentație a copilului ducând la probleme de sănătate datorate absenței substanțelor nutritive necesare dezvoltării organismului. Studiile arată că mamele adolescente își duc mai rar copiii la medic, comparativ cu cele mai mature, ceea ce arată că acești copii nu beneficiază suficient de îngrijirile medicale necesare, cum ar fi, de exemplu, vaccinarea. „Deși merg mai rar la medic, mamele adolescente petrec cu 20% mai mult timp în spitale decât femeile care au copii mai târziu” (*idem*).

Un alt risc pentru acești copii îl constituie faptul că ei cresc, în general, în medii în care nu li se oferă suficient suport emoțional, afecțiune parentală și stimulare cognitivă. Copiii născuți din mame adolescente obțin rezultate mai scăzute la testele cognitive de matematică, de citire și de înțelegere a textelor, decât copiii din părinți mai vârstnici, chiar și după ce sunt aplanate diferențele de natură socio-economică din mediul de proveniență al mamei (Moore, Morrison și Greene, 1997, în Adams și Berzonschi, 2009, p.483). La școală, acești copii au șanse mai mici de a ajunge să fie printre cei mai buni și prezintă un risc mai mare de abandon școlar decât cei ai mamelor mai mature, probabil și din cauza insuficienței stimulării cognitive și emoționale la vârste mici (Haverman, Peterson, 1997, *idem*).

Consecințe asupra taților adolescenți

Chiar dacă majoritatea studiilor se concentrează pe efectele maternității timpurii asupra mamelor și copiilor lor, există unele care evidențiază consecințele acestora asupra tatălui adolescent. Cei care-și acceptă responsabilitățile parentale pot abandona școala pentru a intra pe piața muncii, constrânși de nevoile economice și financiare ale noii familii. „De asemenea,

tații adolescenți sunt suprareprezențați numeric în forța de muncă brută și subreprezențați în ocupațiile ce implică un nivel de educație mai înalt (Buchanan și Robins, 1990, *ibidem*, p. 481).

Este posibil ca unii dintre ei să consume alcool, droguri și să recurgă la violență (Springart și Durant, 1996, p. 262-268). Noile responsabilități familiale, relația cu părinții săi și cu socrii, renunțarea la școală și la prieteni, toate acestea, conjugate cu alți factori, pot duce la creșterea nivelului de stres al tatălui pînă la limita insuportabilității, fapt ce poate avea drept consecință renunțarea la rolul parental.

Prezența tînărului tată alături de mama adolescentă poate fi un factor de protecție foarte important, care diminuează riscul de neglijență a mamei și copilului, datorită implicării în educația și dezvoltarea socială a copilului preșcolar (Carson, Burks și Parke, 1998, p.197-220). Rolul tatălui este important și în ceea ce privește explorarea în condiții sigure a lumii înconjurătoare de către copil, dezvoltîndu-i abilități competitive dar și de colaborare, fapt ce poate duce la o mai ușoară integrare a acestuia în mediul școlar și chiar la reușite școlare.

4. Prevenție și intervenție. Centrul maternal

Sarcina și nașterea în adolescență au fost și sunt subiectul unor analize mai mult negative și mai puțin pozitive, care, dincolo de exagerări, se completează reciproc într-un tablou mai complex și mai nuanțat al acestui fenomen care are o răspîndire destul de mare în țările mai puțin dezvoltate, printre care și România. Dacă numeroase studii au insistat asupra unor implicații și consecințe dezastruoase ale maternității adolescente, altele, au arătat că nu se pot face generalizări și nu se pot emite concluzii „atocuprinzătoare” (Hoffman, 1998, în Adams și Berzonschi, 2009, p. 484). Totuși, dincolo de situațiile fericite, mai rar întîlnite, în care cei doi tineri părinți și copilul lor formează în timp o familie funcțională, rămîn cele problematice, marcate de efecte negative asupra tuturor celor implicați direct, cît și asupra societății. Toate acestea necesită programe de prevenire și intervenție, precum și implicarea serviciilor de asistență socială. Principalele programe aplicate la nivel internațional sunt cele de educație sexuală și despre infectarea cu HIV, care oferă și informații și acces la prezervative și anticoncepționale, precum și programele de dezvoltare a tinerilor, care au o componentă legată de învățare și prestarea de servicii în folosul comunității. Cît privește politicile și intervențiile sociale este necesar ca acestea să fie „direcționate către aspectele multiple ale acestei probleme deoarece adolescentele (și persoanele care le influențează luarea deciziilor) răspund diferit la alternative și constrîngeri. Adică, unele adolescente pot fi influențate să practice abstenența sau să amâne debutul relațiilor sexuale, iar altele, care sunt active sexual, pot fi influențate să folosească măsurile contraceptive; în timp ce graviditatea, căsătoria, adopția și avortul sunt opțiuni pentru unele, iar pentru altele nu” (*ibidem*, p. 489).

Cît privește protecția socială a adolescentelor însărcinate sau mame, aflate în situații de risc atît pentru ele, cît și pentru copil, un rol important, în România, îl au Centrele Maternale care asigură pentru o perioadă de timp de la 6 luni pînă la doi ani găzduirea și protecția cuplului mamă adolescentă-copil și a minorelor însărcinate, aflate în ultimul trimestru de sarcină. În cadrul Centrului, munca se desfășoară în echipă, structura de personal fiind diversă: educator, psiholog, asistent social, asistent medical, pentru a putea răspunde nevoilor beneficiarilor. Mamei i se oferă un mediu securizat, unde este consiliată și îndrumată să participe la luarea deciziilor privind viitorul său și al copilului. În vederea prevenirii izolării tinerei mame, se are în vedere implicarea acesteia în diverse activități de recreere și socializare, cursuri, căutarea unui loc de muncă, continuarea studiilor.

Fiecare Centru are întocmite procedurile de lucru sau operaționale și funcționează în baza unei acreditări și licențieri emise de către Ministerul Muncii și Justiției Sociale în urma verificărilor efectuate de către inspectorii sociali ai Agenției Județene pentru Inspecție Socială. Funcționarea Centrelor Maternale, se face pe baza standardelor minime de calitate,

fișei de autoevaluare și punctajul necesar obținerii licenței de funcționare, și sunt stabilite prin Ordinul nr. 81/2019, și Legea nr. 272/2004, cu modificările completările din 4.01.2019.

Centrul Maternal oferă, prin implicarea directă a beneficiarelor în activitățile administrative, educative, medicale și sociale, suportul necesar în dezvoltarea propriilor competențe în vederea depășirii situației de criză. De asemenea, prin serviciile sau programele de consiliere psihologică mama este îndrumată /susținută să se implice împreună cu asistentul social al Centrului în rezolvarea problemelor de după externarea din aceasta.

Un alt obiectiv al Centrului, în cazul mamelor minore, îl constituie continuarea studiilor și, în acest sens, Centrul păstrează legătura cu școlile unde adolescentele urmează cursurile de învățământ, iar acolo unde situația o impune acestea sunt transferate la alte școli din apropierea Centrului Maternal, copiii acestora fiind în grija personalului educativ.

Alte obiective ale Centrului Maternal sunt:

- accesul beneficiarilor la informații medicale și programe privind prevenirea altor sarcini (știut fiind faptul din statisticile oferite de Ministrul sănătății că în primii doi ani de la prima sarcină peste 75% din adolescente se confruntă cu o a doua sarcină);
- parcurgerea de către beneficiari a unui program de formare profesională în vederea angajării și obținerii independenței financiare;
- colaborarea cu diverse ONG-uri, instituții în vederea susținerii cuplului mamă - copil după externarea din Centru (plata chiriei pentru o perioadă de 4-6 luni, materiale de igienă personală pentru copil, alimente, plata creșei);
- suport moral, educațional și psihologic în conștientizarea de către mamă a responsabilităților față de copil.

BIBLIOGRAPHY

1. Adams, Gerald R., Berzonschi, Michael D., *Psihologia adolescenței. Manualul Blackwell*, Editura Polirom, Iași, 2009
2. Arai, Lisa., *Low expectations, sexual attitudes and knowledge: explaining teenage pregnancy and fertility in English communities. Insights from qualitative research*, în *The Editorial Board of The Sociological Review*, 2003
3. Carson, J., Burrs, J.V., Parke, R.D., *Parent-child physical play. Determinants and consequences* în MacDonald, K. (dir.), *Parent-child Play: Descriptions and Implication*, Albany, State University of New York Press, 1995
4. Cojocaru, Stefan, coord., *Consilierea gravidelor și a tinerelor mame. Ghid pentru asistenței sociali*, Iasi, Editura Lumen, 2004
5. Cox, J., Emans, S. J., Bithoney, W., *Sisters of teen mothers: Increased risk for adolescent pregnancy*, în *Adolescent and Pediatric Gynecology*, 6, 1993
6. Davis, S.L., Di Clemente, R.J, Wingood, G.M., Harrington, K.F., Crosby R.A., Sionean C., *Pregnancy desire among disadvantaged African American adolescent females*, în *American Journal of Health Behavior*, 2003
7. East, Patricia.L., *The younger sisters of childbearing adolescents: Their attitudes, expectations, and behaviors*, în *Child Development*, Volume 67, issue 2, 1996
8. Fraser, Alison M., Brockert, and Ward, R.H., *Association of Young Maternal Age with Adverse Reproductive Outcomes*, în *New England journal of Medicine*, 1995
9. Găgăuz, Olga, *Sarcina la vârsta adolescenței*, INCE, Chișinău, 2005
- Herbigniaux, F., Thai, Y. *Les méthodes contraceptives chez les jeunes. Enquête menée auprès des 13-21 ans par la fédération des Centres de Planning Familial des Femmes Prévoyantes Socialistes*. Bruxelles, mars, 2005

10. Iacobescu, Rodica Maria, *Adolescența*, în Neamțu, George, (coord.), *Enciclopedia asistenței sociale*, Editura Polirom, Iași, 2016
11. Jewell, D., Tacchi, J., & Donovan, J., *Teenage pregnancy : whose problem is it ?*, în *Family Practice*, Oxford Journals, vol. 17, Issue 6, 2000
12. Miller, B.C., Benson, B., Galbraith, K.A., *Family relationships and adolescent pregnancy risk: a research synthesis*, în *Developmental Review*, 2001
13. Papalia, Diane E.; Olds Wendkos, Sally; Feldman Duskin, Ruth, *Dezvoltarea umană*, Editura Trei, București, 2010
14. Pereira, A., Canavarro, M.C., Cardoso, M.F. & Mendonça, D., *Relational factors of vulnerability and protection for adolescent pregnancy : a cross-sectional comparative study of Portuguese pregnant and nonpregnant adolescents of low socio-economic status.*, în *Adolescence*, 40, 2005
15. Sience, N., Pharisien, I., Uzan, M., *Grossesse et accouchement des adolescentes*, în *Extrait des Mises à jour en Gynécologie Médicale –Vingt-septièmes journées nationales*, Paris, 2003
16. Springart, R. W., Durant, R., H., 1996, *Male adolescents involved in pregnancy: Associated health risk and problem behaviours*, *Pediatrics* nr. 98. 1996
17. Sundby J, Svanemyr J, Maehre T., *Avoiding unwanted pregnancy – the role of communication, information and knowledge in the use of contraception among young Norwegian women*, în *Patient Education and Counseling* 38, 1999
18. Șerban, Elena Petronela, *Asistența socială a mamelor adolescente*, Editura Lumen, Iași, 2005
19. Van, Charlotte, *Les grossesses à l'adolescence: normes sociales, réalités vécues*, L'Harmattan, Paris, 1998